

II tromesečje

Datum: 6.4.2013.

1. DUHOVNA PRELJUBA(OSIJA)

UVODNA REČ: PROČITAJTE: FILIBLJANIMA 3, 15-21

Prošlost, sadašnjost i budućnost

I trčim k biljezi, k daru gornjega zvanja Božijega u Hristu Isusu... Ugledajte se na mene, braćo, i gledajte na one koji tako žive kao što nas imate za ugled. (Filibljanima 3, 14.17)

U slici pod nazivom “Alegorija mudrosti”, Ticijan, venecijanski slikar iz 16.veka naslikao je *Mudrost* kao čoveka sa tri glave. Jedna glava predstavlja mladića koji gleda u budućnost, druga je slika zrelog čoveka koji gleda na sadašnjost, a treća starog mudrog čoveka koji promatra prošlost. Iznad njihovih glava Ticijan je napisao: “Iz primera prošlosti, čovek sadašnjosti mudro se ponaša kako ne bi pogrešio u budućnosti.”

Treba nam takva vrsta mudrosti da bismo savladali teskobu koju podstiču gresi prošlosti i strah da ih ne ponovimo u budućnosti, kao i teskobu i strah koji nas zadržavaju da živimo puninom života koji nam je darovan.

Apostol Pavle je bio kadar da “zaboravi” svoju prošlost i očekuje budućnost (Filibljanima 3, 13.14). To ne znači da je sećanje na

prošlost izbrisao. Znači da je Pavle bio oslobođen svake krivice ili oholosti koju je mogao osećati zbog prošlih postupaka, jer mu je Bog sve oprostio. Takav stav ga je osposobio da živi u sadašnjosti i da “trči prema cilju da postigne nagradu, nebesko stanje u koje nas je Bog pozvao po Hristu Isusu” (stih 14). Podsticala ga je samo jedna želja, da što bolje upozna Isusa Hrista. Iskoristimo ovaj subotni dan da se ponovo se posvetimo Isusu Hristu. On će nas osposobiti da živimo u punini sadašnjice dok stičemo mudrost iz prošlosti i hrabro se suočavamo sa budućnošću.

Datum: 13.4.2013.

2. LJUBAV I SUD: BOŽJA NEDOUMICA (OSIJA)

UVODNA REČ: PROČITAJTE: PSALAM 142

Zarobljen u tamnici

Čuj tužnjavu moju; jer se mučim veoma. (Psalam 142,6)

David je bio zatvoren u tamnici (Psalam 142). Neki bibličari misle da je to bilo kad je bežao od kralja Saula, koji ga je progonio i hteo da ga ubije (1. Samuilova 22,1). Progonili su ga neprijatelji i mnoge nevolje. Pritisnut teškim okolnostima i ugušen opasnostima, obratio se Bogu za pomoć.

- David je bio preplašen, pa je svoju muku izlio pred Bogom (stih 3).
- Osetio se usamljenim i nezbrinutim, pa je vapio Bogu (stihovi 2,5-6).
- Okolnosti su postale očajne pa je molio da ga Bog izbavi (stih 6).
- David je bio uhvaćen u tamnicu, pa je molio za izbavljenje (stih 8).

U kakvoj se tamnici vi danas nalazite? Da li je to tamnica očaja zbog žalosti ili bolesti? Da li je to tamnica mnogih tegoba zbog pogrešnih odluka? Jeste li zatočeni u tamnici mnogih pitanja i sumnji koje vas lišavaju radosti i pouzdanja u Boga?

Evo šta je David učinio kad se našao zatočen u tamnici. Molio je Boga za milost, zatražio u Njemu utočište i obećao da će svoju slobodu upotrebiti da na nov način proslavi Boga. I na kraju, gledao je unapred na utehu od strane onih koji veruju isto kao i on.

Vera je sledila vapaje. Slavljenje je došlo nakon očajnog stanja. Zajedništvo je došlo nakon usamljenosti. Mnogo možemo da naučimo od tog "utamničenog čoveka". Jer kad obiluju patnje, obiluje i Božja milost.

Datum: 20.4.2013.

3. SVETI I PRAVEDNI BOG (JOILO)

**UVODNA REČ: PROČITAJTE: EVANĐELJE PO JOVANU 1,
11-18**

Hod po zemlji

I riječ postade tijelo i useli se u nas puno blagodat i istine; i vidjesmo slavu njegovu, slavu, kao jednorodnoga od oca.

(Jovan 1, 14)

Nakon svemirske misije Apola XV, pukovnik Džejms Irvin je opisao neke svoje vrhunske doživljaje. Pričao je o bestežinskom stanju tela astronauta koja su lebdela u svemirskoj kapsuli, izlasku Zemlje obasjane poput polumeseca kad se posmatra sa Meseca i pobedonosnom spuštanjem na Zemlju dok ih je promatrao ceo svet.

Irvin je takođe govorio o tome kako je to uticalo na njegovo duhovno iskustvo. Rekao je da je sa Mesečeve površine osetio istovremeno Božju slavu i vapaj čoveka vezanog za Zemlju. I kad se vratio na Zemlju, shvatio je da ne može biti zadovoljan samim tim što je postao slavna osoba. Mora postati Božiji sluga, govoriti sunarodnicima o boljem načinu života. Zaključio je rekavši da ako mislimo kako je velika stvar doći na Mesec, koliko li je veće čudo da je Bog došao na Zemlju u ličnosti Isusa Hrista!

Čovjek je hodao po Mesecu, a nauka i tehnologija su time uveliko napredovali. Ali zato što je Bog hodao Zemljom, po tome poznajemo svoje poreklo i sudbinu. Svoga Stvoritelja možemo lično upoznati (Jovan 1,1.14.18) i možemo živeti u Njegovoj svetlosti (stih 9). I po Isusovom bezgrešnom životu i žrtvi u smrti koju je podneo na krstu zbog nas, možemo upoznati radost, jer su nam gresi time oprošteni i doživeti puninu izobilnog života. Sve to samo zato što je Bog u Isusu Hristu hodao po Zemlji.

Datum: 27.4.2013.

4. GOSPOD BOG SVIH NARODA (AMOS)

UVODNA REČ: PROČITAJTE: DELA 1, 1-8

Neka ceo svet čuje

Idite po svemu svijetu i propovjedite jevanđelje svakome stvorenju. (Marko 16,15)

Fric Krajsler (1875-1962), poznati svetski violinista, zaradio je bogatstvo svojim koncertima i nastupima, ali je velikodušno darovao većinu zarade. Zato, kada je na jednom svom putovanju otkrio čuvenu violinu, nije imao dovoljno novca da je kupi.

Kada je nakon nekog vremena skupio dovoljno novca da je kupi, vratio se trgovcu, nadajući se da će kupiti taj predivan instrument. Ali nažalost, violina je bila prodana nekom kolekcionar. Krajsler je otišao do tog kolekcionara i zamolio ga da otkupi violinu. Kolekcionar je rekao da ne želi da je proda jer je smatra svojom najvećom dragocenošću.

Razočaran takvim odgovorom, Krajsler je već krenuo kući kad se dosetio nečeg pametnog: "Mogu li da odsviram nešto na toj violini barem jednom pre nego što je spremite u kutiju tišine?" Vlasnik violine mu je dopustio da svira i cela kuća se ispunila predivnim zvukovima koje je proizveo majstor na čuvenoj violini. Vlasnik violine bio je tako dirnut tom muzikom da je rekao: "Nemam pravo da za-

držim tu violinu samo za sebe, vaša je gospodine Krajsleru. Ponesite je, neka ljudi čuju njen zvuk iz vaših ruku.”

Grešnicima spasenim Božjom milošću, radosna vest je poput predivne nebeske muzike. Nemamo pravo da je zadržimo samo za sebe. Isus Hristos nam je poručio da tu Radosnu vest prenesemo u ceo svet kako bi je svi ljudi čuli i spasili se. Neka naše lično iskustvo bude svedočanstvo svetu.

Datum: 4.5.2013.

5. TRAŽITE GOSPODA I BIĆETE ŽIVI (AMOS)

UVODNA REČ: PROČITAJTE: MATEJ 16, 1-4

Licemeran zahtev

Rod zli i kurvarski traži znak, i znak neće mu se dati osim znaka Jone proroka. (Matej 16,4)

Grupa verskih vođa tražila je od Isusa da im da znak s neba. Bili su svedoci Njegovih mnogih čudesnih dela, ali su ih umanjivali ili pripisivali sotoni. Fariseji su zato zahtevali da Isus učini neko posebno čudo, možda onakvo kakvo je učinio Isus Navin kada je zapovedio da stanu Sunce i Mesec (Isus Navin 10, 12-14), ili poput Ilije koji je prizvao oganj da siđe s neba (1. Carevima 18, 30-40). Zahtevali su to kako bi kušali Isusa.

Videvši njihovo licemerje, Isus je rekao da iako mogu promatranjem neba da predskazuju kakvo će biti vreme, nisu u stanju da čitaju mnogo jasnije “znake vremena” koji se mogu otkriti u Njegovoj službi propovedanja i isceljivanja bolesnih (stih 3).

Neki kažu da će poverovati u Isusa samo ako On učini neko čudo poput mnogih čuda zapisanih u Evanđeljima. Međutim, zašto misle da bi bili drugačiji od onih fariseja iz Isusovog doba?

Svako ko iskreno traži istinu, poseduje sve dokaze i činjenice potrebne za pravu veru. Isusovo vaskrsenje je istorijski potvrđena

činjenica koja se ne može opovrgnuti. Snaga Isusovog vaskrsenja može se videti u mnogim Njegovim sledbenicima. Novi zavet opisuje događaje koji govore umu i srcu svake iskrene duše koja traži istinu. Tražiti nešto više od toga je licemeran zahtev. Neki kažu da žele čudo pa će tek onda poverovati, a Bog je već poslao svog Sina, najveće čudo u istoriji, i samo treba da Ga prihvate kao Spasitelja i Gospodara života. Bog nikada neće uskratiti čuda onima kojima su potrebna, ali ih neće ni dati onima koji preko hleba traže pogaču i neiskreno Mu pristupaju.

Datum: 11.5.2013.

6. SPREMAN DA OPROSTI (JONA)

UVODNA REČ: PROČITAJTE: PSALAM 99

Vredan obožavanja

Uzvišujte Gospoda Boga našega, i klanjajte se podnožju njegovu; da je svet! (Psalam 99,5)

Dok je Mojsije čuvao stado ovaca svoga tasta u pustinji, pažnju mu je privukla čudna pojava. Goreo je grm, a nikako da izgori do kraja. I kad je Mojsije pažljivije pogledao šta se događa, Bog mu je rekao: "Izuj obuću svoju s nogu svojih, jer je mjesto gdje stojiš sveta zemlja." (2. Mojsijeva 3, 5)

I Isus Navin, Mojsijev pomoćnik, doživio je slično iskustvo kada je prilazio vođi vojske Gospodnje. Kada je došao bliže, čuo je zapovest: "Izuj obuću s nogu svojih, jer je mjesto gdje stojiš sveto" (Isus Navin 5, 15)

Iskustva Mojsija i Isusa Navina su nam poruke da sveti Bog zahteva da poštujemo i slavimo Njegovo ime. Istina je, ohrabreni smo "da pristupimo dakle slobodno k prijestolu blagodati, da primimo milost i nađemo blagodat za vrijeme kad nam zatreba pomoć" (Jevrejima 4,16). Možemo doći u Božju prisutnost s pouzdanjem jer nam je Isus

otvorio put i omogućio nam svojom smrću i vaskrsenjem da dođemo pred Boga. Međutim, Bogu nikad ne bismo smeli da pristupamo nedolično. Nikad ne bismo smeli da obezvedimo Njegovo sveto ime.

Naš nebeski Otac nije neko “gore na spratu” kojeg zovemo kad nam nešto treba. On je Gospod Bog, jedini koji je iznad svega i uzdignut nad svim. Zbog Njegove veličanstvenosti i svetosti, moramo da Ga uzdižemo u svom proslavljanju. On je, kao jedini istiniti Bog, dostojan i vredan našeg iskrenog obožavanja i slavljenja. I zato, danas Mu odajmo svu čast i poštovanje.

Datum: 18.5.2013.

7. BOŽJI POSEBAN NAROD (MIHEJ)

UVODNA REČ: PROČITAJTE: 2. TIMOTIJU 2, 1-13

Traže se...

Ako ko hoće za mnom ići, neka se odreče sebe, i uzme krst svoj i ide za mnom. (Matej 16, 24)

Čudan novinski oglas koji je imao velikog odjeka među čitaocima bio je onaj s početka dvadesetog veka, objavljen u londonskim novinama: “Traže se muškarci za opasno putovanje. Mala plata, velika hladnoća, dugi meseci potpunog mraka, stalna opasnost. Povratak kući pod znakom pitanja.” Taj oglas objavio je Ernest Šeklton, poznati istraživač Južnog pola.

Zatrpan brojnim odgovorima koje je primio na svoj oglas, Šeklton je rekao: “Čini mi se da su svi muškarci u Velikoj Britaniji spremni da mi se pridruže na tom istraživačkom pohodu.”

Te njegove reči podsećaju me na Isusove reči zapisane u Evandjelju po Mateju 16, 24: “Ako ko hoće za mnom ići, neka se odreče sebe, i uzme krst svoj i ide za mnom”. Isus Hristos poziva ljude da krenu s Njim na opasno putovanje, na put krsta. Taj poziv uputio je nakon što je rekao svojim učenicima da odlazi u Jerusalim, gde će biti mučen i ubijen.

I tokom vekova, na hiljade ih se odazvalo Isusovom pozivu, odrekavši se svega ovozemaljskog da bi sledili Njega. Ali suprotno polar-
nom istraživanju koje se jednom okončalo osvajanjem Južnog pola, Isusovo delo ide dalje i poziv još uvek važi. Traže se dobrovoljci koji će mu se odazvati. Isus i dalje poziva one koji žele da Ga slede i služe u širenju Radosne vesti palom čovečanstvu bez obzira koliko ih to koštalo u njihovom životu.

Jeste li se i vi odazvali tom Isusovom pozivu?

Nijedan se poziv ne čuje jasnije usred oluja mržnje i straha, jer Isus kroz nas želi da iskaže svoju ljubav i ponudi spasenje svetu. A konačna plata biće neuporedivo veća nego što je ikada bilo koji drugi opasan put nekoga nagradio.

Datum: 25.5.2013.

8. UZDANJE U BOŽJU DOBROTU (AVAKUM)

**UVODNA REČ: PROČITAJTE: EVANĐELJE PO JOVANU 6,
30-40**

Dođite k meni

*Ja sam hljeb života: koji meni dolazi neće ogladnjeti.
(Jovan 6, 35)*

Kad je Isus hodio zemljom, pozivao je ljude da dođu k Njemu. On to čini i danas. Ali, šta nam Isus i Njegov nebeski Otac mogu dati?

Spasenje. Isus je jedini put kojim možemo postići oproštenje greha i obećanje da ćemo biti sa Njim na nebu. “Da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni”(Jovan 3, 16).

Svrhu u životu. Moramo da predamo svoje celokupno biće, um i snagu da sledimo Isusa. “Ko hoće za mnom da ide neka se odreče sebe i uzme krst svoj, i za mnom ide” (Marko 8,34).

Utehu. U nevoljama i velikoj žalosti On je “Bog svake utjehe, koji nas utješava u svakoj nevolji našoj”(2. Korinćanima 1, 3.4).

Mudrost. Potrebna nam je mudrost koja nadilazi našu ljudsku kako bismo doneli mudre odluke. “Ako li kome od vas nedostaje premudrosti, neka ište u Boga koji daje svakome bez razlike i ne kori nikoga, i daće mu se” (Jakov 1,5).

Snagu. Kad smo umorni i iscrpljeni “Gospod će dati silu narodu svojemu” (Psalam 29,11).

Izobilan život. Ispunjen život dolazi iz ličnog odnosa sa Isusom Hristom. “Ja dođoh da imaju život i izobilje.” (Jovan 10,10)

Isus je rekao: “I koji dolazi k meni neću ga istjerati napolje” (Jovan 6,37). Neka nas blagoslovi današnjeg dana ponovo uvjere da su vrata Božjeg doma i dalje otvorena za svakoga ko je voljan da poslušaa Njegov glas.

Datum: 1.6.2013.

9. DAN GOSPODNI (SOFONIJA)

UVODNA REČ: PROČITAJTE: JEREMIJA 23, 16-23

Kako postati omražen

*Teško pastirima koji potiru i razmeću stado paše moje! govori
Gospod. (Jeremija 23,1)*

Godine 1517. Martin Luter je prikupio svojih devedeset i pet teza na vrata dvorske crkve u Vitenbergu. Luter je ubrzo postao poznat kao reformator Crkve, a danas se sećamo njegovog hrabrog istupa kao prekretnice u istoriji Crkve.

Taj vatreni kaluđer pokazao je veliku srčanost kada se razgnevio zbog postupaka tadašnje Crkve koja je nudila oprostaj greha prodajući oprostajnice, što je dopuštalo ljudima da namerno greše, ako za oproštenje greha plate zlatom.

Luterova gorljivost da zaustavi takav običaj nije ga učinila omiljenim kod verskih vođa onog doba. U stvari, njegova nastojanja dovela su do niza pokušaja da ga učutkaju.

Davno pre Martina Lutera, prorok Jeremija je osjetio snagu Božje reči u svom srcu: "Ali bi u srcu mom kao oganj razgorio, zatvoren u kostima mojim, i umorih se zadržavajući ga, i ne mogoh više." (20,9) Jeremija, baš kao i Luter, nije dopustio da se Božja istina obeščasti.

Da bi se živelo za Boga potrebna je Njegova milost i oprostjenje, ali takođe i hrabrost da se čovek zalaže za istinu Božje reči. Iako nam je u mislima Božja reč, neće nas uvek grejati ugodni osećaji. Nekad spoznaja Njegove istine postaje poput rasplamtelog ognja, koji nas tera da se suprotstavimo iskvarenosti društva, čak ako nas zbog toga i napadaju i žele da učutkaju ili uklone.

Datum: 8.6.2013.

10. ŠTA JE NAJVAŽNIJE? (AGEJ)

UVODNA REČ: PROČITAJTE: AGEJ 2, 1-9

Pokrivene kuće

*Je li vama vrijeme da sjedite u kućama svojim obloženijem
daskama, a ovaj dom da je pust? (Agej 1,4)*

Često se u Bibliji previdi proroštvo proroka Ageja. Ono nam mnogo govori. Ta kratka knjiga Starog zaveta sadrži četiri Božje poruke Jevrejima koji su se vratili iz vavilonskog ropstva. Njihov zadatak je bio da obnove Hram u Jerusalimu.

Dobro su počeli, ali je njihovo oduševljenje splaslo. Počeli su da grade i ukrašavaju svoje kuće. Zato u prvoj poruci Agej postavlja pitanje: "Je li vama vrijeme da sjedite u kućama svojim obloženijem daskama, a ovaj dom da je pust?"

U drugoj poruci (2, 1-9), Agej postavlja pitanje, seća li se iko Hrama kojeg je podigao Solomun, a kralj Navuhodonosor razorio. Tek je nekoliko starijih povratnika videlo staru slavu predašnjeg Hrama. U poređenju sa predašnjim Hramom, njihov nedovršeni rad na obnovi Hrama je izgledao jadno.

Razmislimo na trenutak o našem radu na izgradnji Crkve. Za nas je Crkva Hristovo telo, koju sačinjavaju sami vernici (vidi 1.Korinćanima 12,27). Kao Hristovi sledbenici trebali bi da budemo snažni, posvećeni, zreli svedoci koji izgrađuju Crkvu.

A kako je sa vašom mesnom crkvom u kojoj ste član? Radi li gorljivo za Boga u postizanju Njegovih ciljeva? Jeste li vi lično uključeni u njen rad? Ili vas je nešto skrenulo pa ne učestvujete u izgradnji svoje mesne crkve, već “doterujete svoju kuću i prekrivate je ukrasnim pločama”?

Datum: 15.6.2013.

11. VIĐENJA NADE (ZAHARIJA)

UVODNA REČ: PROČITAJTE: 1.MOJSIJEVA 12, 1-4

Kretanje bez putokaza

I reče Gospod Avramu: idi iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega u zemlju koju ću ti ja pokazati.

(1. Mojsijeva 12,1)

Život je ono što se događa kada menjamo planove. Skloni smo skretanjima s puta i ispravicima koje nismo predvideli niti zamislili.

Avram i Sara su mogli to da posvedoče sopstvenim iskustvom. Naumili su da se povuku u penziju kad im se odjednom “dogodio život”. Bog je promenio njihov plan za budućnost. Rekao je Avramu: “I reče Gospod Avramu: idi iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega u zemlju koju ću ti ja pokazati.”(12,1) I tako je taj ostareli bračni par spakovao svoj šator i krenuo na put čiji je cilj znao jedino Bog.

Kada je Aleksandar Veliki dovršio osvajanja Persije, krenuo je na istok. Istoričari su taj njegov poduhvat opisali kao “kretanje bez putokaza”. To se dogodilo Sari i Avramu. Bog im je naredio na krenu na put, a nije im dao plan puta. Trebala im je vera u Boga da krenu na taj

put, i pošli su u nepoznate krajeve i doživeli nezamislive pustolovine. Bog im nije rekao da će im pokazati kojim će pravcem krenuti, ali se oni na tom putu neće izgubiti. Bog će ispuniti svoje obećanje, dobiće sina od kojeg će nastati veliki narod.

Dobro je planirati. Zabeležite planove na papir, a ne na beton.

Bog i životna zbivanja imaju način da se mešaju u vaš život i odvedu vas na put koji niste očekivali ni u najluđim snovima. Kada razmišljamo o sutrašnjici, mnogo toga ne razumemo, ali znamo Onoga koji drži u Svojoj ruci buduće dane i poznajemo Onoga koji nas čvrsto drži za ruku.

Datum: 22.6.2013.

12. NAJVEĆI DAR NEBA (ZAHARIJA)

UVODNA REČ: PROČITAJTE: LUKA 10, 25-37

Dobar ateista

Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe. (Rimljanima 13,9)

Kad je neki čovek u susedstvu čuo da starija žena nema novca za potrebne lekove i plaćanje stanarine, pošao je do nje da joj pomogne. Odveo ju je svojoj kući i postupao sa njom kao da mu je majka. Opremio joj je posebnu spavaću sobu, pripremao joj hranu tri puta na dan, kupovao lekove i prevezio na lekarske preglede kad god je to bilo potrebno. Nastavio je da se brine za nju sve do njene smrti. Bio sam zapanjen kada sam saznao da je taj čovek bio revan ateista!

Jevreji su bili iznenađeni kada im je Isus ispričao o milostivom Samarjaninu, jer ga je prikazao u vrlo pozitivnom svetlu. Jevreji su prezirali Samarjane slično kao što neki vernici gledaju na ateiste.

Neki stručnjak za zakon je proveravao Isusa. Pitao ga je kako bi mogao da nasledi večni život. Isus ga je pitao šta o tome kaže Zakon. Čovek je odgovorio da mora ljubiti Boga svim srcem svojim i bližnjega kao samoga sebe (Luka 10, 25-27). I zatim je upitao Isusa: "A

ko je moj bližnji?” (stih 29). U Isusovoj paraboli, Samarjanin je bio taj bližnji koji je pomogao ranjenom čoveku. Isus je želeo tom parabolom da izazove svoje slušaoce. I priča o milostivom Samarjaninu i o dobrom ateisti podseća nas na Božja visoka merila izneta u Božjoj reči: “Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!”

Svesni smo da nije lako ljubiti bližnjeg kao samoga sebe. Molimo se Bogu da pokaže svoju ljubav kroz nas, pa ćemo tada biti kadri da ispunimo Njegovu veliku zapovest.

Datum: 29.6.2013.

13. DA NE ZABORAVIMO (MALAHIJA)

UVODNA REČ: PROČITAJTE: MALAHIJA 3, 16-18

Uzvatimo Bogu ljubav

*Ljubim vas, veli Gospod; a vi govorite: u čem nas ljubiš?
(Malahija 1, 2)*

Knjiga proroka Malahije počinje ovim iskrenim rečima koje Bog upućuje svom ravnodušnom narodu: “Ljubim vas, veli Gospod!” Iako je Izrael dugo bio predmet Božje ljubavi, nije uzvraćao tu ljubav.

Bog je nabrojao načine na koje je Njegov narod kroz neposlušnost odbacivao ponuđenu ljubav. Izraelov odgovor je bio postavljanje pitanja Bogu. Kada ih je molio da Mu se vrate: “Vratite se meni i ja ću se vratiti k vama”, oni su Mu postavljali pitanje u svojoj nerazumnosti: ”Kako da se vratimo?” (3,7). U svojoj ljubavi, Bog im je ukazao na mnoge propuste. Učinio je to kako bi mogli da se pokaju i prihvate Njegovu ljubav, i vrate Mu se sa iskrenom poslušnošću.

I mi se nekad odnosimo prema Bogu sa polovičnim srcem, jer se ponašamo kao da ljubimo Boga i služimo Mu, ali u suštini ljubimo samo sebe. I danas, kao i u doba proroka Malahije, Bog traži ljude koji će Ga poštovati time što će činiti dve stvari: govoriti jedan drugome o Bogu i razmišljati o Njegovim predivnim vrlinama: “Tada

koji se boje Gospoda govoriše jedan drugome, i pogleda Gospod, i ču, i napisa se knjiga za spomen pred njim za one koji se boje Gospoda i misle o imenu njegovu.” (3,16) Prvo je zajedništvo sa Božjim narodom, a drugo je zajedništvo sa samim Bogom. Ne samo da ćemo primiti i deliti sa drugima Božju ljubav, već ćemo Mu uzvratiti radosnom poslušnošću.

Takvi poštovaoci su Božje “vlasništvo”(stih 17). Spadamo li i mi među takve?

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Igor Bosnić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2012.
Za internu upotrebu